

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Viggo Drewsen [Minderune]

Citation: Drachmann, Holger: "Viggo Drewsen [Minderune]", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 344. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann12tom-shoot-workid56752/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

at de skulde stifte Krig og Ufred,
men selv elskede at sidde hjemme,
flittig, ubemærket,
og stifte Fred og gøre godt! —

Kan hændes det er gaaet mange,
som det gik mig:
Jeg kom hjem til Børnene
i den triste Skumring;
de sad ved deres Legetøj,
og jeg fortalte dem:

Gamle Hegel er død!
Da listede de sig, en efter en,
stille bort fra deres Leg,
og de hviskede dæmpet: Ak, er han død!
Han var saadan en god Mand!

Gamle Ven! Raadgiver og Ven for mangfoldige —
halvvejs en Fader for mig:
Kan Du ønske Dig en bedre Mindetavle
end Børnenes Ord!

VIGGO DREWSSEN

Og vi skulde gaaet — saa tænkte jeg, Ven,
her i de løvfældte Skove
og gransket Filosofens Spor
ved den evig grublende Vove!

Du prøvede Ven, du rolige Mand,
mildt dømmende, hærdbrede Kæmpe —
ser jeg nu for mig din Riddergestalt,
min Taare jeg kan ikke dæmpe.

Dør! — det er Graaden, som skæmmer en Mand:
Du ynded jo aldrig en „Scene“,
men Øjet, som smilet ad sligt, det er slukt —
jeg gaar her ved Stranden alene!

De løv-fældte Skove gav fattig Blomst,
den Krans vil jeg ikke Dig binde,
men her er min Sang til Bølgens Akkord
og Suset af Kartegats Vinde.